

ΚΕΦ. Χ.- ΤΑΜΕΙΑ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΟΥΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΕ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΥΡΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Π ρ ο λ ε γ ό μ ε ν α

Με τα άρθρ. 52 παρ. 2 και 53 παρ. 1 του ν.2084/92 ρυθμίζονται θέματα **επικουρικής ασφάλισης** "παλαιών" ασφαλισμένων, αφενός σε ό,τι αφορά τη σχέση εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη που πρέπει να είναι ίση (1 προς 1) και αφετέρου ορίζεται ότι οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των Ταμείων κύριας ασφάλισης ισχύουν και για τους Φορείς επικουρικής ασφάλισης. Σε αμφότερες τις διατάξεις αυτές γίνεται ειδική μνεία ότι οι αντίστοιχες ρυθμίσεις δεν ισχύουν "για τους Φορείς επικουρικής ασφάλισης, οι οποίοι χορηγούν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας ασφάλισης".

Από τις σχετικές διατάξεις ή από άλλες όμοιες του αυτού ή άλλου νόμου δεν γίνεται εννοιολογικός προσδιορισμός της έννοιας του παραπάνω όρου. Η αναζήτησή τους αφήνεται στον εφαρμοστή. Από την έρευνα που διενεργήσαμε καταλήξαμε ότι την αντίστοιχη ιδιότητα συγκεντρώνουν τα δύο Ταμεία που αναλύουμε κατωτέρω στις παρ. Α και Β.

Την άποψή μας στηρίζουμε στο γεγονός ότι τα Ταμεία αυτά απονέμουν αρκούτως αυξημένη σύνταξη σε ασφαλισμένους τους που δεν έχουν ταυτόχρονα και δικαίωμα σε σύνταξη από το Φορέα κύριας ασφάλισης. Μετά τη θεμελίωση δικαιώματος και κύριας σύνταξης, το απονεμηθέν ποσό της επικουρικής σύνταξης μειώνεται αισθητώς. Έτσι τα Ταμεία αυτά για ένα χρονικό διάστημα, που ποικίλει κατά περίπτωση, λειτουργούν με ευθύνη και δική τους αναλογιστική βάση σε υποκατάσταση της κύριας ασφάλισης. Η εν λόγω ιδιαιτερότητα έγινε σεβαστή από το νομοθέτη κατ'εξαίρεση προς τις λοιπές ρυθμίσεις που έτειναν, όπως σημειώσαμε, σε αυστηροποίηση των προϋποθέσεων.

Α΄ ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το Ταμείο συστάθηκε με ΣΣΕ μεταξύ εκπροσώπων της Τράπεζας και του Συλλόγου Υπαλλήλων της. Η νομική μορφή του πολλακίς αποτέλεσε αντικείμενο δικαστικής εκτίμησης. Κρίθηκε τελικά ότι δεν αποτελεί ΝΠΔΔ, αλλά Ειδικό Λ/σμό Κοιν. Ασφάλισης (ΣτΕ 1277/65, 1133/69, 3275/74 και 2859/82). Μάλιστα ο Άρειος Πάγος θεώρησε ότι αυτό στερείται νομικής προσωπικότητας, έχει όμως ικανότητα διαδίκου (Α.Π.: 748/69 και 797/90 και Εφ.Αθ. 1970/83).

Σκοπός τούτου είναι η απονομή επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας στους άμεσα ασφαλισμένους του και λόγω θανάτου αυτών και των συνταξιούχων στα δικαιούχα μέλη της οικογενείας τους.

Για κύρια σύνταξη οι ασφαλιζόμενοι στο Ταμείο, ως υπάλληλοι της Εμπορικής Τράπεζας, υπάγονται στο ΙΚΑ, πλην δικηγόρων⁽¹⁾ ιατρών, μηχανικών που υπάγονται σε ειδικά Ταμεία.

Το Ταμείο, ως συσταθέν πριν από την 17.10.1990, εξακολουθεί να λειτουργεί έκτοτε διαδραματίζοντας ρόλο ασφαλιστικού Φορέα, στον τομέα της επικούρησης, σε αναπλήρωση της Κρατικής κοινωνικής ασφάλισης (ν.1902/90 άρθρ. 18 παρ. 3). Επομένως οι υπαγόμενοι στην ασφάλισή του εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ.

1.-Ασφαλιζόμενοι.

α. Στο Ταμείο ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια⁽²⁾, ορίζει το Καταστατικό (άρθρ. 6), από την ημέρα που γεννάται το δικαίωμα μοιβής:

Όσοι έχουν σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας με την Τράπεζα οποιασδήποτε διάρκειας, τύπου και μορφής και ανεξάρτητα από το είδος, τον τόπο και τον τρόπο παροχής της εργασίας τους.

Οι Δικηγόροι, Νομικοί Σύμβουλοι, Δικαστικοί Σύμβουλοι, Γιατροί και Μηχανικοί, εφόσον απασχολούνται κατά κύριο επάγγελμα στην Τράπεζα και παίρνουν πάγια τακτικές μηνιαίες αποδοχές.

Ο Πρόεδρος, ο Διευθύνων Σύμβουλος και Γενικός Διευθυντής της Εμπορικής Τράπεζας, εφόσον απασχολούνται κατά κύριο επάγγελμα σ'αυτήν με την ιδιότητά τους αυτή και παίρνουν τακτικές αποδοχές που φορολογούνται ως αποδοχές μισθωτών.

β. Δυνητική είναι η ασφάλιση προσώπων άλλων εργασιακών χώρων συναφών με την Εμπορική Τράπεζα. Προς τούτο απαιτείται απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου με ειδική πλειοψηφία (7) επτά ψήφων, σύμφωνη γνώμη της Εμπορικής Τράπεζας και του Συλλόγου και την υπογραφή σχετικής σύμβασης με τα ενδιαφερόμενα νομικά πρόσωπα - εργοδότες των προσώπων αυτών και τα συλλογικά τους όργανα⁽³⁾.

γ. Τέλος, εξαιρούνται από την ασφάλιση, όσοι κατά την ημέρα της πρόσληψής τους, μετά την 1.1.1984, έχουν συμπληρωμένο το 47ο έτος της ηλικίας τους.

2.- Πόροι.

Οι πόροι του Ταμείου αποτελούνται από εισφορές ασφαλισμένων, εισφορές συνταξιούχων και ειδικές εισφορές της Τράπεζας.

α. Εισφορές ασφαλισμένων. Ορίζεται (Καταστατικό άρθρ. 5):

Εισφορά 7,25% υπολογιζόμενη σε όλες ανεξαιρέτα τις τακτικές και έκτακτες αποδοχές τους, όπως ενδεικτικά είναι ο βασικός μισθός, επιδόματα πολυετίας, γάμου, παιδιών, θέσης, βαθμού, επιστημονικού, σπουδών, ανθυγιεινής εργασίας, τεχνικού και σε οποιοδήποτε άλλο επίδομα, έξοδα παράστασης, αμοιβή για υπερωριακή εργασία και υπερεργασία, επιδόματα αδείας, δώρων εορτών και κάθε άλλη παροχή πέρα από τις παραπάνω.

Εισφορά ίση με το σύνολο των τακτικών και έκτακτων αποδοχών των δύο πρώτων μηνών του άγαμου και των δύο πρώτων μηνών του έγγαμου ή χήρου ή διαζευγμένου νεοδιοριζόμενου στην Τράπεζα. Η καταβολή τους γίνεται σε 24 μηνιαίες δόσεις.

Εισφορά ίση με το συνολικό ποσό αύξησης των αποδοχών εκάστου από αλλαγή κλιμακίου, επίδομα βαθμού, επιστημονικό επίδομα, προαγωγή, προσαύξηση για παραμονή στον ίδιο βαθμό και επίδομα πολυετίας του πρώτου μήνα της αύξησης αυτής.

Εφάπαξ εισφορά όσων κατά τη διάρκεια της ασφάλισής τους τέλεσαν γάμο, ίση με το 50% των τακτικών και έκτακτων αποδοχών τους του μήνα που έπεται εκείνου που έγινε ο γάμος. Σε περίπτωση τελέσεως δεύτερου κ.ά. γάμων δεν οφείλεται εισφορά εφόσον έχει καταβληθεί στο Ταμείο εκείνη του πρώτου γάμου.

Σε περίπτωση καθυστέρησης δήλωσης του γάμου, η εισφορά αυτή υπολογίζεται στις αποδοχές του μήνα που δηλώθηκε ο γάμος, με τόκο 5%.

Όλες οι παραπάνω εισφορές παρακρατούνται από τη Τράπεζα κάθε μήνα από τις αντίστοιχες μηνιαίες αποδοχές των υπόχρεων και αποδίδονται αμέσως στο Ταμείο.

β. Εισφορά εργοδότη (Τράπεζας). Η Τράπεζα εκπληρώνει τις έναντι του Ταμείου οικονομικές υποχρεώσεις της, κατά δύο τρόπους οι οποίοι εξασφαλίζουν την πληρότητα της αναλογιστικής βάσης τούτου. Ειδικότερα προβλέπονται οι ακόλουθες εισφορές της Τράπεζας:

Εισφορά ίση με το ποσό που απαιτείται ως συμπλήρωση των λοιπών πόρων του Ταμείου για την πληρωμή όλων των κάθε είδους παροχών του προς τους συνταξιούχους και ασφαλισμένους των δαπανών και εξόδων για τις ανάγκες της λειτουργίας του, των εν γένει υποχρεώσεών του, και κάθε άλλη ανάγκη σχετική με την ανεμπόδιστη εκπλήρωση του σκοπού του σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού.

Η εισφορά καταβάλλεται από την Τράπεζα αμέσως, οποτεδήποτε της ζητηθεί από το Ταμείο για την πληρωμή των υποχρεώσεών του, το τελικό δε ποσό της εισφοράς αυτής για κάθε χρήση οριστικοποιείται με την κατάρτιση του ισολογισμού του Ταμείου.

Σε κάθε περίπτωση η εισφορά της Τράπεζας δεν μπορεί να είναι μικρότερη του 6,25% πάνω σε όλες ανεξαιρέτα τις τακτικές και έκτακτες αποδοχές των ασφαλισμένων του Ταμείου. Η εισφορά αυτή καταβάλλεται στο Ταμείο κάθε μήνα μαζί με τις εισφορές των ασφαλισμένων.

Το ως άνω ποσοστό διαμορφώθηκε ούτως από την εργοδοτική εισφορά που ίσχυε μέχρι και το έτος 1992 εκ. 4,25% και τη σταδιακή έκτοτε προσθήκη σε αυτό της εκ 3,25% εργοδοτικής εισφοράς του κλάδου πρόνοιας του Τ.Ασφ. Προσωπικού Εμπορικής Τραπεζής (Τ. Ασθενείας), σύμφωνα με το ν.2084/92 άρθρ. 57 παρ. 1.

γ. Εισφορές συνταξιούχων. Αυτοί εάν τελέσουν γάμο, για πρώτη φορά, μετά τη συνταξιοδότησή τους, υποχρεούνται σε καταβολή, με τη μορφή εισφοράς δύο μηνιαίων συντάξεων εάν η εξόφληση ή η έναρξη καταβολής των δόσεων στο Ταμείο γίνεται μέσα σε ένα χρόνο από τότε που έγινε ο γάμος, άλλως δύο μηνιαίων συντάξεων, εφόσον η εξόφληση ή η έναρξη καταβολής των δόσεων αρχίζει μετά το έτος.

Και στις δύο περιπτώσεις, η εισφορά οφείλεται στο Ταμείο με το νόμιμο τόκο από τον επόμενο μήνα εκείνου που έγινε ο γάμος και υπολογίζεται στη μηνιαία συνολική σύνταξη, όπως διαμορφώνεται το μήνα που δηλώθηκε ο γάμος. Η εισφορά παρακρατείται είτε εφάπαξ, είτε σε 36 το πολύ μηνιαίες δόσεις. Τυχόν επιγενόμενοι, του ανωτέρω, γάμοι δεν συνιστούν υποχρέωση καταβολής εισφορών.

3.-Χρόνος ασφάλισης.

Πέραν από το χρόνο της κατά τα ανωτέρω "υποχρεωτικής" και "αυτοδίκαιης" ασφάλισης, στο Ταμείο, συνεχίζεται, ορίζει το Καταστατικό (άρθρ. 6 παρ. 4), η ασφάλιση και κατά το διάστημα απουσίας άνευ αποδοχών⁽⁴⁾ με εξαγορά κατά τον οποίο δεν παρέχεται εργασία κατά την διάρκεια της εργασιακής τους σχέσης ή σύμβασης με αυτήν:

Λόγω άδειας άνευ αποδοχών, ασθένειας, αργίας λόγω πειθαρχικής ποινής προσωρινής παύσης, στράτευσης, γονικής αδειας⁽⁵⁾ κλπ.

Λόγω εργασίας στο εξωτερικό ή εσωτερικό σε Τράπεζες ή επιχειρήσεις ελεγχόμενες από την Εμπορική Τράπεζα, εφόσον η απασχόληση σε αυτές έγινε με απόσπαση, σύμβαση δανεισμού και γενικότερα με εντολή της, υπό την προϋπόθεση ότι οι ασφαλισμένοι αυτοί δεν πήραν ούτε δικαιούνται να πάρουν σύνταξη ή μηνιαίο βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή για το χρόνο αυτό⁽⁶⁾.

Λόγω απουσίας για εκτέλεση ειδικής υποχρεώσεως ή καθήκοντος που επιβάλεται από την, κατά παραπομπή του παρόντος, νομοθεσία.

Όλες οι περιόδοι αυτές αναγνωρίζονται για ολόκληρο το διάστημα απουσίας πλην της αργίας λόγω πειθαρχικής ποινής προσωρινής παύσης που αναγνωρίζονται μέχρι δύο το πολύ έτη.

Πλέον τούτων αναγνωρίζονται και οι κάτωθι προϋπηρεσίες και λοιποί περίοδοι ωσαύτως με εξαγορά, εκτός και αν διανύθηκαν στην ασφάλιση άλλου επικουρικού Ταμείου ή Λ/σμού, οπότε δεν χρειάζονται αναγνώρισης εφόσον και καθόσον μεταφέρονται στο Ταμείο με τους κανόνες της διαδοχικής ασφάλισης (βλ. κατωτ. Κεφ.ΧΙΙ).

Με την ως άνω επιφύλαξη υπό αναγνώριση τελούν:

α. Η κατά κύριο και αποκλειστικό επάγγελμα και με πλήρη απασχόληση⁽⁷⁾ έμμισθη εργασία που παρασχέθηκε πριν από την ασφάλιση στο Ταμείο, στο Ελληνικό Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ., σε Ανώνυμες Εταιρείες και Τράπεζες.

β. Η προϋπηρεσία σε Ν.Π.Ι.Δ. ή σε επιχείρηση που δεν είναι Α.Ε., εφόσον το Ν.Π.Ι.Δ. μετατράπηκε σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Δημόσια Υπηρεσία ή η επιχείρηση μετατράπηκε σε Α.Ε.

γ. Η προϋπηρεσία στους Συνεταιρισμούς του προσωπικού της Τράπεζας, στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και στις κύρια αντιπροσωπευτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις του Προσωπικού της.

Οι προϋπηρεσίες των περιπτ. α-γ αναγνωρίζονται εφόσον για το χρόνο που αντιστοιχεί σ'αυτή δεν πήραν ούτε δικαιούνταν ούτε δικαιούνται να πάρουν σύνταξη ή μηνιαίο βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή.

Ωστόσο έχουν τεθεί και οι εξής περιορισμοί σχετικά με τις προϋπηρεσίες των περιπτ. α' και β' ανωτέρω.

Από αυτές αναγνωρίζονται τα πρώτα πέντε (5) χρόνια ολικά. Από τα επόμενα πέντε αναγνωρίζονται τα τρία πέμπτα (3/5) και από τα υπόλοιπα τα μισά. Σε καμμία περίπτωση το σύνολο του συντάξιμου χρόνου που αναγνωρίζεται σύμφωνα με την ανωτέρω κατανομή, δεν μπορεί να υπερβεί τα 15 χρόνια.

Ο χρόνος προϋπηρεσίας καίτοι αναγνωρίζεται δεν προσμετρείται για θεμελίωση δικαιώματος σε σύνταξη γήρατος πριν τη συμπλήρωση από τον ασφαλισμένο δέκα χρόνων ασφάλισης στο Ταμείο από πραγματική εργασία στην Τράπεζα. Προσμετρείται όμως για σύνταξη αναπηρίας ή θανάτου καθώς και για τη προσαύξηση της σύνταξης.

δ. Ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας που διανύθηκε πριν την υπαγωγή τους στην ασφάλιση του Ταμείου, εφόσον δεν λήφθηκε υπόψη ολικά ή μερικά για τη χορήγηση σύνταξης ή μηνιαίου βοηθήματος από οποιαδήποτε πηγή⁽⁸⁾.

ε. Ο χρόνος ασφάλισης σε φορέα κύριας σύνταξης για τον οποίο προδήλως δεν συνέτρεξε επικουρική ασφάλιση.

στ. Ο χρόνος συνταξιοδότησης, στις περιπτώσεις παύσης της συνταξιοδότησης λόγω αποκατάστασης της υγείας του συνταξιούχου αναπηρίας.

ζ. Μέχρι τρία χρόνια από το χρόνο κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος ήταν εκτός υπηρεσίας της Τράπεζας, λόγω απόλυσής του και αποκαταστάθηκε καθ'οιονδήποτε τρόπο, εκτός εάν από την πράξη της αποκατάστασής του προβλέπεται αναγνώριση και πέραν των τριών ετών.

η. Ο χρόνος εργασίας στο εξωτερικό σε οποιαδήποτε Τράπεζα ή σε επιχειρήσεις ελεγχόμενες από την Τράπεζα καθώς και σε άλλες επιχειρήσεις του εξωτερικού που έχουν μορφή Α.Ε. ή αντίστοιχη προς αυτήν, υπό την προϋπόθεση ότι οι ασφαλισμένοι αυτοί δεν πήραν ούτε δικαιούνταν ούτε δικαιούνται να πάρουν σύνταξη ή μηνιαίο βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή για το χρόνο αυτό⁽⁹⁾.

θ. Ο πριν την υπαγωγή στην ασφάλιση του Ταμείου χρόνος πραγματικής εργασίας στα νομικά πρόσωπα άλλων εργασιακών χώρων συναφών με την Εμπορική Τράπεζα, περί των οποίων η περίπτ. 1 στοιχείο β' ανωτέρω. Η αναγνώριση γίνεται, έχουμε τη γνώμη, και στους υπαχθέντες στην ασφάλιση του Ταμείου υπαλλήλους των εν λόγω νομικών προσώπων και στους υπαλλήλους της Τράπεζας που υπηρέτησαν σε αντίστοιχα νομικά πρόσωπα έστω και αν δεν επήλθε συμφωνία ασφάλισης στο Ταμείο των υπαλλήλων τους.

Η αναγνώριση γίνεται σ'όλες τις περιπτώσεις με αίτηση των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων ή των δικαιοδόχων, που μπορεί να υποβληθεί στο Ταμείο οποτεδήποτε, ομού με τα πλήρη δικαιολογητικά. Ένορκες καταθέσεις, πιστοποιητικά ή υπεύθυνες δηλώσεις του Ν.Δ. 1599/1966 λαμβάνονται υπόψη κατά την κρίση του Δ.Σ., αλλά μόνο σε συνεκτίμηση με άλλα δικαιολογητικά και αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται.

Η αναγνωριζόμενη προϋπηρεσία ή περίοδοι μη απασχόλησης τελεί υπό εξαγορά με βάση το ποσοστό ασφάλισης (εργοδότης και ασφαλισμένου) της περίπτωσης 2 ανωτέρω.

Το ποσοστό τούτο υπολογίζεται, προκειμένου για τους εν ενεργεία ασφαλισμένους, στο 1/12 του ετήσιου μισθού που εξευρίσκεται με βάση το μισθολόγιο κατά το μήνα υποβολής της αίτησης αναγνώρισης, με όλα τα δικαιολογητικά, επί το 12 συν τα επιδόματα δώρων εορτών (Χριστουγέννων και Πάσχα) και επίδομα αδείας. Η προκύπτουσα μηνιαία

εισφορά πολλαπλασιάζεται επί τον αριθμό των προς εξαγορά μηνών και το γινόμενο αποτελεί το ποσό της οφειλής.

Προκειμένου για συνταξιούχο εξ ίδιας εργασίας ή δικαιούχο θανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ως ετήσιες αποδοχές λαμβάνονται οι αντίστοιχες τακτικές αποδοχές του ασφαλισμένου που εργάζεται στην Τράπεζα και μισθοδοτείται με το κλιμάκιο με βάση το οποίο συνταξιοδοτείται ο συνταξιούχος, όπως διαμορφώνεται το μήνα υποβολής της σχετικής αίτησης με πλήρη δικαιολογητικά, συνυπολογιζομένων και των Δώρων των Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας.

Η εισφορά εξαγοράς καταβάλλεται είτε εφάπαξ, οπότε το ποσό αυτής μειούται κατά 10%, είτε σε μηνιαίες δόσεις παρακρατούμενες από τις αποδοχές ή τη σύνταξη.

Σε περίπτωση ασφαλισμένου η δόση δεν μπορεί να ξεπερνά το 10% ούτε να είναι μικρότερη του 5% των αποδοχών του και δεν αποκτά αυτός κανένα δικαίωμα πριν από την εξόφληση του ποσού της εισφοράς. Όταν πρόκειται για συνταξιούχο από κάθε αιτία τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από το μήνα υποβολής της αίτησης για αναγνώριση με όλα τα δικαιολογητικά εφόσον το ποσό της αύξησης της σύνταξης που προκύπτει από την αναγνώριση πλέον 10% του υπολοίπου της μηνιαίας συνολικής σύνταξης, κρατούνται για την εξόφληση της εισφοράς και πάντως η συνολική κράτηση δεν μπορεί να υπερβεί το 10% της μηνιαίας συνολικής σύνταξης.

Ειδική περίπτωση αποτελεί η αναγνώριση στην ασφάλιση του πριν από την πρόσληψη χρόνου σπουδών, εφόσον επακολούθησε η απόκτηση τίτλου.

Χαρακτηρίζουμε "ειδική" την αναγνώριση αυτή γιατί διέπεται από χωριστούς των λοιπών περιπτώσεων όρους και προϋποθέσεις που έχουν ως εξής:

Αναγνωρίζεται ο χρόνος που απαιτήθηκε για την απόκτηση ενός μόνο τίτλου σπουδών ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης και ενός μόνο τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών. Ο πρώτος, των σπουδών, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα κατά το χρόνο της αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της αντίστοιχης Σχολής. Προκειμένου για μεταπτυχιακές σπουδές δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο ακέραια χρόνια εκτός εάν πρόκειται για διδακτορικό, οπότε αναγνωρίζονται μέχρι 3 ακέραια χρόνια.

Ο αναγνωριζόμενος ως άνω χρόνος δεν υπολογίζεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, αλλά μόνο για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

Η αναγνώριση τελεί υπό εξαγορά από τον ενδιαφερόμενο με βάση τα ποσοστά εισφοράς εργοδότη και εργαζομένου που υπολογίζεται στο μισθό του πέμπτου μισθολογικού κλιμακίου, του ενιαίου μισθολογίου του κύριου προσωπικού των Τραπεζών, προσαυξανόμενο με τα πάσης φύσεως ποσοστιαία επιδόματα που λαμβάνει ο ασφαλισμένος κατά την ημέρα υποβολής της αίτησης, καθώς και τα δραχμικά επιδόματα που συνυπολογίζονται για τον καθορισμό του ύψους της σύνταξης.

Η καταβολή της εισφοράς αυτής γίνεται είτε εφάπαξ είτε σε μηνιαίες δόσεις, ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται και σε καμμία περίπτωση τις τριάντα έξι.

Τα οικονομικά αποτελέσματα επέρχονται από την ημερομηνία της πλήρους εξόφλησης του ποσού της εισφοράς.

4.-Δικαίωμα σε σύνταξη.

Όπως ήδη σημειώσαμε οι ασφαλιστικοί κίνδυνοι που καλύπτει στην επικουρική σύνταξη το Ταμείο είναι: Το γήρας, η αναπηρία και ο θάνατος.

Για καθένα κίνδυνο προβλέπονται ίδιες προϋποθέσεις. Φυσικό είναι για τους κινδύνους αναπηρίας και θανάτου αυτές να είναι ευνοϊκότερες.

α. Σύνταξη λόγω γήρατος. Για την αιτία αυτή το δικαίωμα θεμελιώνεται:

αα. Ο ασφαλισμένος

Μετά την πραγματοποίηση τριάντα (30) ετών Σ.Υ., ανεξάρτητα από την ηλικία του.

Μετά την πραγματοποίηση είκοσι πέντε (25) ετών Σ.Υ. και τη συμπλήρωση των 55 χρόνων της ηλικίας του.

Μετά την πραγματοποίηση είκοσι (20) ετών Σ.Υ. και τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που κάθε φορά προβλέπει ο Οργανισμός Προσωπικού της Τράπεζας.

Μετά την πραγματοποίηση δέκα πέντε (15) ετών Σ.Υ. και ανεξάρτητα από την ηλικία του εφόσον απολυθεί από την Τράπεζα.

Εάν η απόλυση γίνει ύστερα από καταδίκη με αμετάκλητη δικαστική απόφαση λόγω κατάχρησης, υπεξαίρεσης, απάτης ή πλαστογραφίας, ο ασφαλισμένος δεν δικαιούται σύνταξης για ισόχρονο με την ποινή του χρονικό διάστημα.

Εάν όμως έχει δικαιούχους που θα δικαιούνταν σύνταξη λόγω θανάτου, καταβάλλεται στους δικαιούχους αυτούς η σύνταξη που θα δικαιούνταν σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα.

ββ. Κατ'εξαίρεση οι γυναίκες ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη:

Μετά την πραγματοποίηση είκοσι πέντε (25) ετών Σ.Υ., ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

Μετά την πραγματοποίηση είκοσι (20) ετών Σ.Υ. και των 45 χρόνων της ηλικίας τους.

Μετά την πραγματοποίηση είκοσι (20) ετών Σ.Υ. από τα οποία τα δέκα (10) από πραγματική εργασία μόνο στην Τράπεζα, εφόσον είναι έγγαμες (με ή χωρίς παιδιά) ή χήρες ή διαζευγμένες ή άγαμες με ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά και ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

Μετά την πραγματοποίηση δέκα πέντε (15) ετών Σ.Υ. από πραγματική εργασία μόνο στην Τράπεζα, εφόσον είναι έγγαμες ή χήρες ή διαζευγμένες ή άγαμες με ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά, καθώς και όταν έχουν ανίκανο σύζυγο με ποσοστό τουλάχιστον 67% σύμφωνα με απόφαση της Υ.Ε. του Ταμείου, ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

γγ. Ειδικές προϋποθέσεις θέσπισε το Καταστατικό, είτε κατ'αντιγραφή των ισχυουσών προϋποθέσεων με γενικές διατάξεις, είτε κατ'ανάλογο ρύθμιση. Οι περιπτώσεις αυτές είναι:

Γυναίκες ασφαλισμένες που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και άνδρες ασφαλισμένοι οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι και οι τελευταίοι έχουν την επιμέλεια των ανήλικών ή ανάπηρων παιδιών με δικαστική απόφαση, θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση 20 ετών Σ.Υ., ανεξάρτητα από την ηλικία τους (Βλ. Κεφ. ΙΙΙ παράγρ. Β/5/γ).

ΒΑΕ ασφαλισμένοι που συμπληρώνουν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κύριου φορέα τα απαιτούμενα χρόνια ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα για τη θεμελίωση δικαιώματος λόγω υπαγωγής τους στην ασφάλιση βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων (βλ. Κεφ. ΙΙΙ παράγρ. Α/2/στ), θεμελιώνουν δικαίωμα για σύνταξη από το Ταμείο με τα αναφερόμενα ανωτέρω στις περιπτ. α' και ββ' ελάχιστα έτη Σ.Υ. μειωμένα κατά δύο και συνταξιοδοτούνται εφόσον συμπληρώσουν και το οριζόμενο όριο ηλικίας του καταστατικού αυτού, σε όποιες περιπτώσεις προβλέπεται, ή χωρίς όριο ηλικίας εφόσον συνταξιοδοτούνται ταυτόχρονα και από τον κύριο φορέα.

Τυφλοί από τα δύο μάτια, παραπληγικοί, τετραπληγικοί και οι πάσχοντες από Β ομόζυγο μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67% που υποβάλλονται σε μετάγγιση, θεμελιώνουν δικαίωμα για σύνταξη, εφόσον συμπλήρωσαν δέκα πέντε (15) έτη Σ.Υ., ανεξάρτητα από την ηλικία τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.612/77, όπως έχουν τροποποιηθεί και συμπληρωθεί (Βλ. Κεφ. ΙΙΙ παράγρ. Α/5). Στο Καταστατικό παρατίθενται και οι σχετικές διατάξεις, χωρίς όμως εκείνη του ν.3075/2002, άρθρ. 1 παρ. 2 (ΔΕΝ 2003 σ.93), με την οποία η προστασία επεκτάθηκε και στους νεφροπαθείς.

δδ. Ειδικά πρόσωπα. Οι Πρόεδροι, Δ/ντές, Σύμβουλοι και Γεν. Δ/ντές, σε περίπτωση μη επανεκλογής, επαναδιορισμού ή παραίτησής τους, δικαιούνται σύνταξη εφόσον συμπληρώσουν δέκα (10) συντάξιμα χρόνια, από τα οποία επτά (7) τουλάχιστον από πραγματική εργασία στην Εμπορική Τράπεζα με τις ιδιότητες αυτές.

β. Σύνταξη **αναπηρίας**. Επί παθήσεως ή νόσου, αρμοδίως διαπιστούμενης, που επιφέρει προσωρινή ή διαρκή ή πλήρη ή μερική ανικανότητα για εργασία στην Τράπεζα, απονέμεται σύνταξη εφόσον συντρέχουν και οι ακόλουθες ασφαλιστικές προϋποθέσεις:

Χωρίς καμμία προϋπόθεση χρόνου ασφάλισης, εφόσον χορηγείται σύνταξη ή θεμελιώνεται δικαίωμα για χορήγηση σύνταξης ίδιου δικαιώματος από κύριο ασφαλιστικό φορέα ή εφόσον η αναπηρία οφείλεται σε βίαιο συμβάν που επήλθε κατά την εκτέλεση ή εξ αφορμής της εργασίας ή από επαγγελματική ασθένεια (εργατικό ατύχημα).

Μετά την πραγματοποίηση πέντε (5) ετών Σ.Υ. εφόσον η αναπηρία οφείλεται σε βίαιο συμβάν που δεν επήλθε κατά την εκτέλεση ή εξ αφορμής της εργασίας (εξωεργατικό ατύχημα) και δεν χορηγείται ή δεν θεμελιώνεται δικαίωμα για τη χορήγηση σύνταξης ίδιου δικαιώματος από κύριο ασφαλιστικό φορέα.

Μετά την πραγματοποίηση δέκα (10) ετών Σ.Υ. εφόσον η αναπηρία οφείλεται σε κοινή ασθένεια και δεν χορηγείται ή δεν θεμελιώνεται δικαίωμα για τη χορήγηση σύνταξης ίδιου δικαιώματος από κύριο ασφαλιστικό φορέα.

Ανίκανοι προς εργασία που τυχόν δεν πληρούν μία από τις ανωτέρω προϋποθέσεις, δύνανται, κατ'εξαίρεση, να δικαιωθούν σύνταξης, μετά από απόφαση του Δ.Σ. που εκτιμά τις ιδιαίτερες συνθήκες αυτών, το ποσό της οποίας δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% των συντάξιμων αποδοχών του δικαιούχου.

Σε κάθε περίπτωση, για να απονεμηθεί η σύνταξη αναπηρίας η ανικανότητα πρέπει να είναι τουλάχιστον 33%⁽¹⁰⁾.

5.-Υπολογισμός του ποσού της σύνταξης.

Κατ'αρχήν, για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης και μόνο λαμβάνονται δύο χρόνοι, σχεδόν παράλληλα δανυθέντες:

Ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης στο Ταμείο (περίπτ. 1 ανωτέρω), συν τα χρόνια που αναγνωρίστηκαν σε αυτό (περίπτ. 3 ανωτ.) και τα χρόνια που διανύθηκαν στην ασφάλιση άλλου επικουρικού Ταμείου και μεταφέρονται με τους κανόνες της διαδοχικής ασφάλισης.

Τα χρόνια ασφάλισης σε ασφαλιστικό Φορέα κύριας σύνταξης. Αν ο χρόνος αυτός είναι μικρότερος των δώδεκα μηνών ή των 300 ημερών και ίσος ή μεγαλύτερος των έξι μηνών ή των 150 ημερών, λογίζεται ως ακέραιος χρόνος.

Κατά τα λοιπά, για τον υπολογισμό της σύνταξης ακολουθείται η γνωστή μέθοδος που ισχύει σε όλα τα Ταμεία, με ορισμένες όμως αποκλίσεις οφειλόμενες στο ρόλο του Ταμείου ως Φορέα που λειτουργεί σε υποκατάσταση κύριας σύνταξης. Η μέθοδος συνίσταται αφενός στον προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών και αφετέρου στα ποσοστά της σύνταξης επ'αυτών. Στο δεύτερο αυτό σκέλος έγκεινται και οι αποκλίσεις που προσδίδουν την ως άνω ιδιάζουσα φύση του Ταμείου.

α. Συντάξιμες αποδοχές. Από το σύνολο των αποδοχών που ελάμβανε ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο της ενεργού υπηρεσίας, συντάξιμες είναι:

Βασικός μισθός. Ως τοιούτος νοείται αυτός που καθορίζεται από το μισθολόγιο της Τράπεζας και διαμορφώνεται από την εφαρμογή της κλαδικής Σ.Σ.Ε. 4.8.82-κλιμάκια Ενιαίου Μισθολογίου- και των τροποποιήσεών της, καθώς και από άλλες ΣΣΕ, Διαιτητικές αποφάσεις ή άλλες ευνοϊκότερες των ανωτέρω νόμιμες ρυθμίσεις.

Ειδικά για τους Διευθυντές, και γενικότερα για όσους δεν έχουν ενταχθεί στα κλιμάκια του ενιαίου μισθολογίου, στο βασικό μισθό περιλαμβάνονται και οι προσαυξήσεις λόγω παραμονής στο βαθμό, που ορίζονται στο άρθρο 6 της από 11-11-1997 Σ.Σ.Ε. μεταξύ Τράπεζας και Συλλόγου.

Στο βασικό ως άνω μισθό όπως διαμορφώνεται με τις προσαυξήσεις λόγω παραμονής στον αυτό βαθμό προτίθενται:

Τα ειδικά επιδόματα των ΣΣΕ 1979 και 1981.

Το επίδομα εθνικής αντίστασης.

Το ποσό που προκύπτει από το άθροισμα αποτελεί το νέο βασικό μισθό πάνω στον οποίο υπολογίζονται και όσες από τις πιο κάτω συντάξιμες αποδοχές είναι ποσοστιαίες, όπως είναι:

Το επίδομα πολυετίας.

Το επιστημονικό επίδομα και το επίδομα σπουδών.

Το επίδομα βαθμού.

Το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας καθώς και νυκτερινής εργασίας.

Η πρόσθετη αύξηση της ΣΣΕ 1988.

Το ειδικό επίδομα εξομοίωσης των αποδοχών προς εκείνες του προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας, όπου καταβάλλεται.

Το Δ.Σ. με αυξημένη πλειοψηφία δύναται με γενική απόφαση να συμπεριλάβει στις συντάξιμες αποδοχές και άλλες, πλην των ως άνω, μισθολογικές παροχές μόνιμου χαρακτήρα.

Ειδικώς για τους Προέδρους, Δ/ντές Συμβούλους και Γεν. Δ/ντές οι συντάξιμες αποδοχές καθορίζονται στο 150% των συντάξιμων αποδοχών υπαλλήλου, ενταγμένου στο εκάστοτε ανώτατο καταληκτικό κλιμάκιο του ενιαίου μισθολογίου του κύριου προσωπικού και που παίρνει το ανώτατο ποσοστό επιδόματος πολυετούς υπηρεσίας.

Τέλος, το Καταστατικό προνοεί και για τον καθορισμό των συντάξιμων αποδοχών των προσώπων που κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία δεν φέρουν βαθμό της υπαλληλικής ιεραρχίας. Τα πρόσωπα που εντάσσονται πλασματικά σε μισθολογικό κλιμάκιο πολυετία – βαθμό κλπ με βάση τα χρόνια υπηρεσίας τους στην τράπεζα και όχι με το συνολικό ύψος των αποδοχών τους. Η επιπλέον διαφορά δε συμπεριλαμβάνεται στις συντάξιμες αποδοχές.

β. Ποσοστά σύνταξης. Το ποσοστό σύνταξης για την εξεύρεση του ποσού της βασικής σύνταξης ορίζεται σε 3,31428% για κάθε έτος Σ.Υ. κύριας και επικουρικής ασφάλισης υπολογιζόμενο πάνω στις συντάξιμες αποδοχές του μήνα εξόδου. Ωστόσο το ποσοστό αυτό αναλύεται:

Σε 1,65714% (το ½ του ανωτέρω) για τον υπολογισμό της σύνταξης για κάθε χρόνο Σ.Υ. στην **επικουρική** ασφάλιση (πραγματικής, από αναγνώριση, διαδοχικής ασφάλισης), όπως ανωτέρω σημειούται.

Σε 1,65714% (το υπόλοιπο ½) για κάθε χρόνο Σ.Υ. που διανύθηκε σε φορέα **κύριας** ασφάλισης. Ειδικότερα, τα λογιζόμενα ως ακέραια συντάξιμα χρόνια **κύριας** και **επικουρικής** ασφάλισης συναθροίζονται και το μέχρι 70 χρόνια άθροισμα αυτών πολλαπλασιάζεται επί το ποσοστό 1,65714%. Το γινόμενο πολλαπλασιάζεται με τις συντάξιμες

αποδοχές και το ποσό που προκύπτει αποτελεί τη βασική σύνταξη του δικαιούχου. Με δεδομένο τον εν λόγω περιορισμό η απονεμόμενη από το Ταμείο σύνταξη δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 70 έτη Σ.Υ. από δύο ασφαλίσεις (επικουρική και κύρια).

Ακόμη πιο σαφέστερα εάν ο ασφαλισμένος αποχωρήσει σε σύνταξη με 35ετή Σ.Υ. στο Ταμείο και παράλληλα με ισόχρονη ασφάλιση στο ΙΚΑ, από το οποίο, όμως, δεν δικαιούται αμέσως σύνταξη, διότι δεν συμπλήρωσε το όριο ηλικίας των 58 ετών, το ποσοστό σύνταξης από το Ταμείο θα ανέλθει σε 116% ($35+35=70 \times 1,65714$), επί των συντάξιμων αποδοχών.

γ. Μείωση λόγω συνταξιοδότησης από κύριο Φορέα. Η κατά τα ως άνω διαμορφούμενη βασική σύνταξη υπόκειται στη συνέχεια σε μείωση κατά το ποσό της σύνταξης που λαμβάνει ή δικαιούται να λάβει, ο συνταξιούχος του Ταμείου, από Φορέα κύριας ασφάλισης, αδιαφόρως αν μετά την έξοδο του από την Τράπεζα συνεχίζει ή όχι την ασφάλισή του σε τέτοιο Φορέα και ανεξαρτήτως αν δεν ασκεί το θεμελιωμένο δικαίωμά του. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι αν δεν θεμελιώνεται αμέσως δικαίωμα σε σύνταξη από Φορέα κύριας ασφάλισης και μέχρι να θεμελιωθεί, εξακολουθεί να λαμβάνει την ευξημένη ως άνω σύνταξη του επικουρικού Ταμείου.

Η μείωση, λοιπόν, όπου επέρχεται, συνίσταται:

Σε ολόκληρη τη σύνταξη του κύριου φορέα όπως αυτή διαμορφώνεται κάθε φορά, στις περιπτώσεις που τα συνολικά συντάξιμα χρόνια κύριας και επικουρικής ασφάλισης, τα οποία και συνυπολογίσθηκαν για τον καθορισμό της μηνιαίας συνολικής σύνταξης του Ταμείου, είναι μέχρι και 70.

Στο τμήμα της σύνταξης του κύριου φορέα όπως αυτή διαμορφώνεται κάθε φορά, που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτήν ποσού ανάλογου προς τα άνω των 35 συντάξιμα χρόνια της κύριας ασφάλισης εφόσον τα συντάξιμα χρόνια της επικουρικής ασφάλισης είναι ίσα ή περισσότερα από 35. Αν τα συντάξιμα χρόνια της επικουρικής ασφάλισης είναι λιγότερα από 35 η μείωση συνίσταται σε ποσό ανάλογο προς τα άνω των 70 (που λήφθηκαν υπόψη για τον καθορισμό της μηνιαίας συνολικής σύνταξης του Ταμείου) συνολικά συντάξιμα χρόνια κύριας και επικουρικής ασφάλισης στις περιπτώσεις που αυτά υπερβαίνουν τα 70.

Σε περίπτωση αναγνώρισης χρόνου κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, μετά την έξοδο από την Τράπεζα, γίνεται επανυπολογισμός της μηνιαίας συνολικής σύνταξης του Ταμείου και εφαρμόζεται αναλόγως η μία από τις ανωτέρω δύο μειώσεις.

Στις περιπτώσεις που δεν θεμελιώνεται δικαίωμα σύνταξης σε κύριο φορέα με μόνα τα χρόνια ασφάλισης που υπήρχαν σ'αυτόν κατά την έξοδο από την Τράπεζα και συνυπολογίσθηκαν για τον καθορισμό της μηνιαίας συνολικής σύνταξης του Ταμείου, εφαρμόζεται η προσήκουσα από τις ανωτέρω λύση αφότου επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση στον κύριο φορέα βάσει και του μετά την έξοδο από την Τράπεζα χρόνου ασφάλισης σ'αυτόν.

Στην περίπτωση που ο δικαιούχος έχει ή αποκτήσει απαιτητό δικαίωμα κύριας σύνταξης, μειωμένης ή πλήρους, από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα, το Ταμείο προκειμένου να μειώσει κατά τα ως άνω τη μηνιαία συνολική σύνταξή του, δικαιούται κατά την απόλυτη κρίση του να επιλέξει είτε το ποσό της μειωμένης είτε το ποσό της πλήρους σύνταξης του κύριου φορέα, από την επέλευση σ'αυτόν της αντίστοιχης ασφαλιστικής περίπτωσης.

δ. Κατώτατα Όρια Σύνταξης (ΚΟΣ). Στους συνταξιούχους λόγω γήρατος και αναπηρίας του Ταμείου, αδιαφόρως ετών Σ.Υ., η καταβαλλόμενη σύνταξη δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το 30% των συντάξιμων αποδοχών τους ή από το 35% αυτών εφόσον είναι παντρεμένοι ή είναι διαζευγμένοι, χήροι ή άγαμοι και έχουν αγόρια ηλικίας μέχρι 21 χρόνων ή κορίτσια άγαμα ή ανάπηρα παιδιά και εφόσον οι άγαμοι γονείς έχουν την επιμέλεια αυτών.

Τα ανωτέρω ισχύουν και για συνταξιούχους λόγω αναπηρίας με την επιφύλαξη πάντοτε ότι το ΚΟΣ δεν μπορεί να είναι μικρότερο από εκείνο που αντιστοιχεί στα παρακάτω έτη Σ.Υ. κύριας και επικουρικής ασφάλισης συνολικά:

Σαράντα (40) έτη Σ.Υ., για όσους έχουν κριθεί ανάπηροι με ποσοστό 67% και άνω.

Τριάντα (30) έτη Σ.Υ. για όσους έχουν κριθεί ανάπηροι με ποσοστό 50% - 66,99%.

Είκοσι (20) έτη Σ.Υ. για όσους έχουν κριθεί ανάπηροι με ποσοστό 33% - 49,99%.

Τα ως άνω ΚΟΣ (γήρατος ή αναπηρίας) καταβάλλονται και στην περίπτωση της τυχόν μείωσης του ποσού αυτής κατά το ποσό της σύνταξης του κύριου Φορέα (υποστ. γ' ανωτέρω).

Φυσικό επακόλουθο των ειδικών ρυθμίσεων που ισχύουν για την απονομή σύνταξης στα πρόσωπα που διοικούν την Τράπεζα (Πρόεδρος, Δ/νων Σύμβουλος, Γεν. Δ/ντής), είναι να διαφοροποιείται το Καταστατικό του Ταμείου και όσον αφορά τα ΚΟΣ. Το άρθρ. 10^ε παρ. 1 αυτού προβλέπει ότι το ΚΟΣ αυτών ισούται με την ανώτατη μηνιαία συνολική σύνταξη Δ/ντή, που υπολογίζεται με τον ανώτατο αριθμό προσαυξησίων βαθμού (πριμ) και το ανώτατο επίδομα πολυτελούς υπηρεσίας, με 35 συντάξιμα χρόνια.

Με τα ανωτέρω καλύπτεται η συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων όπου Φορέας κύριας ασφάλισης είναι κατά βάση το ΙΚΑ. Προκειμένου για τους δικηγόρους, τους μηχανικούς και τους γιατρούς, το δικαίωμά τους για κύρια σύνταξη από το Ταμείο Νομικών, το ΤΣΜΕΔΕ και το ΤΣΑΥ αντίστοιχα, δεν θεωρείται απαιτητό και η εφαρμογή των

ανωτέρω μειώσεων, αναλόγως προσαρμοσμένων δεν γίνεται πριν την οριστική παύση άσκησης του επαγγέλματός τους, εκτός και αν ενεργοποιήσουν οι ίδιοι νωρίτερα το συνταξιοδοτικό δικαίωμά τους στα προαναφερόμενα αντίστοιχα Ταμεία.

ε.- Επίδομα. Το ποσό της βασικής σύνταξης που προκύπτει, το Ταμείο χορηγεί και τα ακόλουθα επιδόματα:

Οικογενειακό. Καταβάλλεται στο συνταξιούχο που είναι έγγαμος. Εάν λυθεί ο γάμος το επίδομα διακόπτεται, εκτός εάν υπάρχει άγαμο παιδί, αγόρι ή κορίτσι, που δεν έχει συμπληρώσει τον 21ο χρόνο της ηλικίας του. Το όριο ηλικίας παρατείνεται στο 25ο εάν το παιδί εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένες από το Ελληνικό Κράτος σχολές ή σε αντίστοιχες σχολές του εξωτερικού και δεν εργάζεται. Τα όρια ηλικίας δεν ισχύουν αν το παιδί είναι ανίκανο για οποιαδήποτε εργασία και στερείται επαρκών πόρων για τη συντήρησή του ή αξιόλογης περιουσίας κατά την κρίση του Δ.Σ.

Παιδιών⁽¹¹⁾. Για το παιδί το επίδομα καταβάλλεται, εφόσον αυτό θα δικαιούνταν σύνταξη σε περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου και δεν εργάζεται (βλ. επόμενη περίπτ. 6). Τούτο διακόπτεται, όταν το παιδί συμπληρώσει τον 25ο χρόνο της ηλικίας του ή και πριν από τη συμπλήρωση αυτού, εφόσον αρχίσει να εργάζεται, εκτός εάν πρόκειται για άγαμη και μη εργαζόμενη θυγατέρα οπότε το επίδομα συνεχίζεται και μετά τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας της. Το όριο ηλικίας δεν ισχύει για παιδί που είναι ανίκανο για οποιαδήποτε εργασία και στερείται επαρκών πόρων για την συντήρησή του ή αξιόλογης περιουσίας.

Σε περίπτωση λύσεως του γάμου εφαρμόζονται όσα ισχύουν για το οικογενειακό επίδομα εκτός εάν πρόκειται για άγαμη και μη εργαζόμενη θυγατέρα οπότε το επίδομα αυτό συνεχίζει να καταβάλλεται ανεξάρτητα από την ηλικία της.

Με τις παραπάνω προϋποθέσεις, χορηγούνται τα επιδόματα (οικογενειακό και παιδιών) και στον συνταξιούχο που είναι άγαμος με παιδί, εφόσον έχει την επιμέλεια αυτού.

Το ποσό ή ποσοστό εκάτερου επιδόματος ορίζεται ίσο με τα διαμορφούμενα εκάστοτε με τις ΣΣΕ, διαιτητικές αποφάσεις και άλλα κείμενα κανονιστικού ή συμβατικού χαρακτήρα. Πάντως, ως κατώτατο ποσόν αυτών ορίζεται το προκύπτον από τον υπολογισμό του στο εκάστοτε 24ο κλιμάκιο του ενιαίου μισθολογίου του κύριου προσωπικού.

6.-Σύνταξη λόγω θανάτου.

α. Προϋποθέσεις. Επί θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου λόγω γήρατος ή αναπηρίας, σύνταξη δικαιούνται τα πιο κάτω (στοιχείο β), μέλη οικογένειας του θανόντος, με τις ακόλουθες κατά περίπτωση προϋποθέσεις:

Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου δεν αναζητούνται ασφαλιστικές προϋποθέσεις. Η ιδιότητα του συνταξιούχου παράγει δικαίωμα στα μέλη της οικογένειας για σύνταξη.

Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, αδιαφόρως ηλικίας, απαιτείται η ύπαρξη μιας από τις προϋποθέσεις που αναλύονται ανωτέρω (στοιχ. β´) για σύνταξη αναπηρίας.

Εάν δεν συντρέχει το δικαίωμα από έλλειψη των εν λόγω ασφαλιστικών προϋποθέσεων, το Ταμείο δεν κωλύεται να απονεμίει σύνταξη στους δικαιούχους μετ'επίκληση των τυχόν ιδιαιτέρων συνθηκών που υφίστανται, το ποσό της οποίας δεν μπορεί να υπερβεί το 30% των συντάξιμων αποδοχών του θανόντος-θανούσας.

β. Μέλη οικογένειας. Υφισταμένων στο πρόσωπο του θανόντος, μιας των προϋποθέσεων του στοιχείου α´ ανωτέρω σύνταξη παρέχεται στα κατωτέρω μέλη της οικογένειας (δικαιούχοι):

αα. Στη **χήρα** ή στο **χήρο** εφόσον όμως ο χήρος είναι άπορος και ανάπηρος ή άπορος και έχει συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας του⁽¹²⁾.

Ωστόσο η χήρα και ο χήρος δεν δικαιούνται τη σύνταξη εάν ο θάνατος επήλθε πριν την παρέλευση:

Τριών (3) μηνών, προκειμένου για θάνατο ασφαλισμένου.

Ενός (1) έτους προκειμένου για θάνατο συνταξιούχου που είχε νυμφευθεί πριν από την έξοδό του από την υπηρεσία.

Δύο (2) ετών, προκειμένου για θάνατο συνταξιούχου που είχε νυμφευθεί μετά την έξοδό του από την υπηρεσία.

Οι παραπάνω χρονικοί περιορισμοί δεν ισχύουν εάν ο θάνατος (ασφαλισμένου ή συνταξιούχου) οφείλεται σε βίαιο συμβάν ή η χήρα σύζυγος απέκτησε παιδί από το γάμο τους ή είναι έγκυος και αποκτήσει παιδί.

Πέραν τούτου, το Καταστατικό ορίζει ότι ο επιζών σύζυγος δεν έχει δικαίωμα στη σύνταξη, αν πριν από το θάνατο εκδόθηκε οριστική απόφαση περί διαζυγίου με υπαιτιότητα του ενός ή και των δύο συζύγων, ή αν το διαζύγιο απαγγέλθηκε με υπαιτιότητα του θανόντος χωρίς δικαίωμα για διατροφή από την έκδοση της οριστικής απόφασης μέχρι το θάνατό του.

Έχουμε την αίσθηση ότι οι εν λόγω Καταστατικές διατάξεις ρύθμιζαν τα θέματα περί διαζυγίου όπως είχαν πριν από

το νέο (1983) οικογενειακό δίκαιο. Με τη σκέψη αυτή οι αντίστοιχες ρυθμίσεις πρέπει να θεωρούνται ανενεργείς.

ββ. Στα **τέκνα**⁽¹³⁾ του θανόντος-θανούσας, νόμιμα, νομιμο- ποιηθέντα , αναγνωρισθέντα και θετά, καθώς, και τα φυσικά τέκνα της θανούσας μητέρας ασφαλισμένης ή συνταξιούχου.

Εάν πρόκειται για θυγατέρες, δικαιούνται σύνταξη μέχρι το γάμο τους, που μπορεί να έχει γίνει και κατά το αλλοδαπό δίκαιο, ενώ αν είναι αγόρια για να έχουν δικαίωμα για σύνταξη πρέπει να είναι άγαμα με ηλικία μικρότερη των 21 ετών ή να σπουδάζουν σε αναγνωρισμένες από το κράτος Σχολές της ημεδαπής ή αντίστοιχες της αλλοδαπής και είναι άγαμα και να μην έχουν συμπληρώσει το 25ο έτος ηλικίας.

Σύνταξη δικαιούνται τα παιδιά, ανεξάρτητα από την ηλικία τους, εάν κρίνονται ανάπηρα για οποιαδήποτε εργασία κατά την ημέρα επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης και στερούνται πόρων αρκετών για τη δική τους συντήρηση ή αξιολογής περιουσίας.

Με τις ίδιες προϋποθέσεις το Δ.Σ. του Ταμείου μπορεί με απόφασή του, εκτιμώντας και τις ιδιαίτερες συνθήκες και την όλη οικογενειακή κατάσταση του παιδιού, να δίνει σύνταξη και σε παιδιά που έγιναν ανάπηρα μετά την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης και εφόσον είναι άγαμα, αναθεωρουμένης της σύνταξης των τυχόν υπολοίπων δικαιωδίων.

Σε περίπτωση που λυθεί ο γάμος της θυγατέρας με διαζύγιο από υπαιτιότητα του συζύγου ή με κοινή υπαιτιότητα ακυρωθεί ή θεωρηθεί άκυρος, ανυπόστατος, το δικαίωμα σε σύνταξη αποκτά ή ανακτά η θυγατέρα εφόσον η διάζευξη κλπ. αφορά τη λύση του πρώτου γάμου και κατά την κρίση του Δ.Σ. η δικαιούχος στερείται προστασίας ή αξιολογής περιουσίας. Εν πάση περιπτώσει η σύνταξη διακόπτεται οριστικά όταν τελεσθεί νέος γάμος, χωρίς δικαίωμα νέας επανασυνταξιοδότησης, όταν με οποιοδήποτε τρόπο (διαζύγιο ή ακύρωση κλπ. όπως παραπάνω) λυθεί και ο νέος αυτός γάμος.

Το ποσό της μηνιαίας συνολικής σύνταξης της διαζευγμένης θυγατέρας, ανεξάρτητα από την ηλικία της, που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από επικουρική ασφάλιση, περικόπτεται κατά το ποσό που αυτή έχει εισοδήματα από οποιαδήποτε άλλη πηγή, που μαζί με την σύνταξή της αυτή υπερβαίνουν το 60% του αθροίσματος των συνολικών συντάξιμων αποδοχών του θανόντος που υπολογίζονται με βασικό μισθό το εκάστοτε ποσό που αντιστοιχεί στο 15ο κλιμάκιο του ενιαίου μισθολογίου του κύριου προσωπικού.

Στα εισοδήματα από οποιαδήποτε άλλη πηγή, εάν τυχόν παίρνει σύνταξη από τον κύριο φορέα δεν συνυπολογίζεται ούτε το ποσό αυτό της σύνταξης του κύριου φορέα ούτε το ποσό της σύνταξης του Ταμείου που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από κύρια ασφάλιση και αν δεν παίρνει σύνταξη από τον κύριο φορέα δεν συνυπολογίζεται το ποσό της σύνταξης του Ταμείου που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από κύρια ασφάλιση.

Η σύνταξη της άγαμης θυγατέρας και του ανίκανου για εργασία υιού :

- Μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας της, εφόσον δεν σπουδάζει σε αναγνωρισμένες από το Κράτος σχολές της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

- Μετά τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας της.

- Μόλις τελειώσει τις παραπάνω σπουδές της κατά το διάστημα από τη συμπλήρωση του 21ου μέχρι και τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας της.

Περικόπτεται κατά το ποσό που έχουν εισόδημα είτε από εργασία είτε από τακτική ασφαλιστική παροχή από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ή επικουρικής ασφάλισης ή του δημοσίου, ή από κάθε πηγή περιουσιακών στοιχείων, που μαζί με την σύνταξή τους αυτή υπερβαίνουν το άθροισμα (όριο) των συνολικών συντάξιμων αποδοχών του θανόντος που υπολογίζονται με βασικό μισθό το εκάστοτε ποσό που αντιστοιχεί στο 15ο κλιμάκιο του ενιαίου μισθολογίου του κύριου προσωπικού.

Στα εισοδήματα από τακτική ασφαλιστική παροχή από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, εάν τυχόν παίρνει σύνταξη από τον κύριο φορέα δεν συνυπολογίζεται ούτε το ποσό αυτό της σύνταξης του κύριου φορέα ούτε το ποσό της σύνταξης του Ταμείου που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από κύρια ασφάλιση και αν δεν παίρνει σύνταξη από τον κύριο φορέα δεν συνυπολογίζεται το ποσό της σύνταξης του Ταμείου που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από κύρια ασφάλιση.

Η περικοπή γίνεται ακόμη και αν μόνο το ποσό της μηνιαίας συνολικής σύνταξής τους που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από επικουρική ασφάλιση, ξεπερνά το παραπάνω όριο.

γγ. **Μητέρα**. Μαζί με τη χήρα ή το χήρο σύζυγο και τα παιδιά, στο δικαίωμα συντρέχει πάντοτε και η μητέρα του θανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, εφόσον ο θανών-θανούσα είχε την κύρια συντήρησή της.

δδ. **Λοιπά μέλη**. Εάν κατά την ημέρα του θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, δεν υπάρχουν χήρα, χήρος και παιδιά, σύνταξη δικαιούται ο πατέρας που είναι ανίκανος για εργασία ή έχει ξεπεράσει τον 60ό χρόνο της ηλικίας του, καθώς και η μητέρα του θανόντος, εφόσον η συντήρησή τους βάρυνε κυρίως το θανόντα - θανούσα.

Με το δικαίωμα των γονέων ή ακόμη και όταν δεν υπάρχουν γονείς, χήρα, χήρος και παιδιά, δικαίωμα σε σύνταξη αποκτούν:

Οι άγαμοι αδελφοί από νόμιμο γάμο μέχρι να συμπληρώσουν τον 18ο χρόνο ή τον 21ο χρόνο της ηλικίας τους, εφόσον συνεχίζουν τις σπουδές τους ή είναι ανίκανοι για οποιαδήποτε εργασία έστω και αν έχουν συμπληρώσει τα παραπάνω όρια ηλικίας.

Οι άγαμες αδελφές από νόμιμο γάμο, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Το δικαίωμα γεννάται υπό τον όρο ότι κατά την ημέρα του θανάτου εστερούντο αξιολογής περιουσίας και ο θανών εβαρύνετο κυρίως με τη συντήρησή τους.

Το ποσό της μηνιαίας συνολικής σύνταξης των δικαιούχων αυτών, που αντιστοιχεί στα συντάξιμα χρόνια από επικουρική ασφάλιση μαζί με το εισόδημα που έχει ο κάθε δικαιούχος περικόπτεται κατά το ποσό που υπερβαίνει το 42% του 15ου κλιμακίου του ενιαίου μισθολογίου του κύριου προσωπικού.

Η έννοια του "εισοδήματος" ταυτίζεται με τον αντίστοιχο όρο των "τέκνων", όπως στο τέλος του υπό στοιχείου ββ' ανωτέρω περιγράφεται.

γ. Ποσοστά συντάξεως δικαιούχων. Επί της σύνταξης του θανόντος, τα δικαιούχα μέλη της οικογένειας αυτού δικαιούνται τα εξής ποσοστά:

1. Χήρα ή χήρος 60%
2. Χήρα με παιδί 80%
3. Παιδί 50%
4. Δύο παιδιά 80%
5. Χήρα με δύο παιδιά 85% (για κάθε επιπλέον παιδί ποσοστό 5% με ανώτατο όριο 95%)
6. Μητέρα ή πατέρας 40%
7. Μητέρα και πατέρας 48%
8. Αδελφός ή Αδελφή 40%
9. Αδελφός και Αδελφή 48%

δ. Μειώσεις λόγω λήψεως συντάξεως από κύρια ασφάλιση. Η κατά τα ως άνω προκύπτουσα κάθε δικαιούχου σύνταξη μειώνεται κατά το ποσό της σύνταξης του Φορέα κύριας ασφάλισης. Αν δεν ανακύπτει ζήτημα τέτοιας μείωσης το καταβαλλόμενο ποσό αποτελεί τη σύνταξη κάθε δικαιούχου, το άθροισμα δε της σύνταξης των επί μέρους δικαιούχων μας δίνει τη συνολικώς καταβλητέα σύνταξη.

Το ΤΕΑΠΕΤΕ με βάση τα οριζόμενα ποσοστά δικαιοδοσίας και επιμερισμού σύνταξης στα άρθρα 10 και 11 του Καταστατικού απονέμει το ποσό της δικαιούμενης σύνταξης σε κάθε δικαιούχο ανεξαρτήτως ηλικίας, χωριστής ή όχι διαβίωσης των μελών κλπ.

Η σύνταξης κάθε δικαιούχου στη συνέχεια παρακολουθείται και αναπροσαρμόζεται χωριστά.

Ο επιμερισμός γίνεται ως εξής:

Αν οι δικαιούχοι είναι μόνο η χήρα ή ο χήρος σύζυγος και η μητέρα του, η χήρα ή ο χήρος σύζυγος παίρνει το 60% της επιμεριζόμενης σύνταξης και η μητέρα το 40%.

Αν οι δικαιούχοι είναι η χήρα ή ο χήρος παιδιά και η μητέρα του, η μητέρα παίρνει ποσοστό 20%, από την επιμεριζόμενη σύνταξη. Από το υπόλοιπο (ή από το σύνολο της επιμεριζόμενης σύνταξης, αν τυχαίνει να μην είναι δικαιούχος η μητέρα του θανόντος) η χήρα ή ο χήρος σύζυγος παίρνει το 60% όταν συνυπάρχει με ένα παιδί (το οποίο παίρνει το 40%) και 50% αν συνυπάρχει με περισσότερα παιδιά, τα οποία παίρνουν το υπόλοιπο 50% σε ίσες μερίδες.

Αν οι δικαιούχοι είναι η μητέρα του θανόντος και τα παιδιά του, η μητέρα παίρνει το 40% της επιμεριζόμενης σύνταξης όταν συνυπάρχει με ένα παιδί, το οποίο παίρνει το 60% αυτής. Όταν η μητέρα συνυπάρχει με περισσότερα παιδιά του θανόντος τότε αυτή παίρνει το 25% της επιμεριζόμενης σύνταξης και το υπόλοιπο επιμερίζεται μεταξύ των παιδιών σε ίσες μερίδες.

Αν οι δικαιούχοι είναι μόνο παιδιά, η προς διανομή δικαιούμενη μηνιαία συνολική σύνταξή τους επιμερίζεται μεταξύ τους σε ίσες μερίδες.

Σε περίπτωση συνταξιοδότησης μόνο παιδιών από προηγούμενο γάμο του θανόντος που συντρέχουν μόνο με χήρα-χήρο μητέρα, ο επιμερισμός της προαναφερομένης σύνταξης μεταξύ όλων των δικαιούχων γίνεται σύμφωνα με τα παραπάνω, αλλά προσαυξάνεται η μερίδα των παιδιών από τον προηγούμενο γάμο κατά 20% και μειώνονται κατά το αντίστοιχο ποσό εξ ίσου τα μερίδια των υπολοίπων συνταχόντων ως άνω δικαιούχων. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου δεν εφαρμόζονται, αν δικαιούχοι είναι μόνο παιδιά του θανόντος από περισσότερους τους ενός γάμου αυτού.

Η σύνταξη των γονέων, αδελφών επιμερίζεται μεταξύ τους σε ίσα μέρη.

ε. ΚΟΣ δικαιούχων. Με την επιφύλαξη των ειδικών ΚΟΣ που αναφέρονται στα στοιχ. β/ββ ανωτέρω, το συνολικό ποσό της σύνταξης που διανέμεται στα δικαιούχα πρόσωπα θανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 25% των συντάξιμων αποδοχών του θανόντος ασφαλισμένου για την ομάδα χήρα-χήρος, παιδιά, μητέρα ή του 20%, προκειμένου για τους δικαιούχους της ομάδας γονείς, αδελφοί, αδελφές. Τα ποσοστά αυτά καταβάλλονται και μετά την τυχόν μείωση της σύνταξης κατά το ποσό της σύνταξης του κύριου Φορέα.

7. Αναπροσαρμογή συντάξεων.

Μετά από κάθε μεταβολή το μισθολόγιο του προσωπικού της Τράπεζας, με βάση το οποίο υπολογίστηκαν ή αναπροσαρμόστηκαν στο παρελθόν οι συντάξεις επέρχεται αναπροσαρμογή των καταβαλλομένων συντάξεων αναδρομικά από της μεταβολής, εκτός και αν, με αιτία την μεταβολή, χορηγήθηκε αντίστοιχη προσαύξηση.

Εν πάση περιπτώσει προβλέπεται και η δυνατότητα αναστολής όταν το Δ.Σ., με ειδική πλειοψηφία κρίνει ότι δεν υπάρχει η οικονομική δυνατότητα στο Ταμείο.

Β΄ ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Το Ταμείο αυτό, με τη μορφή σωματείου, συνεστήθη από το έτος 1950, με σκοπό την απονομή μηνιαίας σύνταξης και εφάπαξ παροχής στα μέλη του (ασφαλισμένους) όταν αποχωρούν από την Τράπεζα.

Για κύρια σύνταξη το μεν υπαλληλικό προσωπικό της Τράπεζας υπάγεται στο ΙΚΑ, οι δε δικηγόροι, μηχανικοί στα αντίστοιχα Ταμεία τους.

Με τον τρόπο αυτό επιβεβαιούται, κατά το σκέλος της απονομής μηνιαίας παροχής (σύνταξης) η υπόστασή του ως επικουρικού Ταμείου, το οποίο από της 17.10.1990 λειτουργεί, για τους ασφαλιζόμενους σ'αυτό, σε αναπλήρωση της αντίστοιχης Κρατικής Κοινωνικής Ασφάλισης (ν.1902/90 άρθρ. 18 παρ. 3).

Στην εργασία που ακολουθεί εξετάζονται τα αφορώντα μόνο την επικουρική ασφάλιση ουσιώδη θέματα.

1.-Ασφαλιζόμενοι.

Μέλη του Ταμείου καθίστανται όλοι όσοι προσφέρουν με μηνιαία αντιμισθία οποιαδήποτε υπηρεσία στην Τράπεζα, από της προσλήψεώς τους.

Προς τούτο απαιτείται αίτηση του ενδιαφερόμενου, η οποία καθιστά υποχρεωτική την εγγραφή αν συντρέχει η προϋπόθεση της παροχής υπηρεσίας στην Τράπεζα.

Στην αυτή νομική βάση στηρίζεται και η άποψη ότι, όταν στην Τράπεζα Πίστεως (ήδη ALPHA BANK) εντάσσονται υπάλληλοι προερχόμενοι από συγχωνευθείσα σε αυτήν άλλη Τράπεζα, για την υπηρεσία της οποίας οι εντασσόμενοι υπήγοντο σε άλλο ειδικό Ταμείο (ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ), οι υπάλληλοι αυτοί εξακολουθούν να καλύπτονται ασφαλιστικά από το ειδικό Ταμείο, εξαιρούμενοι από την ασφάλιση του Ταμείου που ερευνούμε.

Ευνόητο είναι ότι η ιδιότητα του ασφαλισμένου διαρκεί επί όσο χρόνο παρέχεται η εργασία. Ωστόσο η ασφάλιση που επήλθε κατά τη διάρκεια αυτή παράγει όλα τα έννομα αποτελέσματά της και στο μέλλον μέχρι ο ασφαλισθείς να τύχει σύνταξης, εκτός και αν αναλάβει τις εισφορές, οπότε ο διαδραμών χρόνος διαγράφεται.

2.- Εισφορές.

Ως εισφορές ασφάλισης προβλέπονται:

α. Εισφορά ασφαλισμένων (μελών) εκ 3,5%. Τεκμαίρεται, εφόσον δεν ορίζεται άλλως, ότι το ποσοστό τούτο υπολογίζεται εφ'όλων των αποδοχών.

Οι ασφαλισμένοι υπόκεινται και στις εξής πρόσθετες εισφορές:

Εφ'άπαξ εισφορά των καθισταμένων μελών αποτελούμενη από τις αποδοχές των δύο πρώτων μηνών.

Εισφορά του πρώτου μήνα που προκύπτει από την αύξηση των αποδοχών του κάθε ασφαλισμένου (μέλους) από οποιαδήποτε αιτία (προαγωγή, προσαυξήσεις γενικώς, αυξήσεις ΣΣΕ κλπ.).

β. Εισφορά εργοδότη. Η υποχρέωση της Τράπεζας προς το Ταμείο δεν ορίζεται σε ποσοστό επί των αποδοχών. Προβλέπεται να καθορίζεται ανά τριετία, κατόπιν αναλογιστικής μελέτης. Ήδη, έχει ορισθεί στο 3,50% υπολογιζόμενη εφ'όλων των αποδοχών.

3.- Χρόνος ασφάλισης.

Κατά το Καταστατικό διακρίνουμε (άρθρ.16) την πραγματική υπηρεσία και τη Συντάξιμη Υπηρεσία (Σ.Υ) που συναποτελούν εν τέλει το χρόνο ασφάλισης.

Αυτή συναποτελείται:

α. Από το χρόνο υπηρεσίας που διανύθηκε στην Τράπεζα. Εξ αυτού ο διανυθείς στην ασφάλιση του Ταμείου λογίζεται αυτοδίκαια και ως Σ.Υ. Ο τυχόν εναπομένων χρόνος αναγνωρίζεται στην ασφάλιση κατά τα κατωτέρω.

β. Από την στρατιωτική υπηρεσία μέχρι δύο (2) χρόνια.

γ. Από το χρόνο προϋπηρεσίας οπουδήποτε για τον οποίο επήλθε ασφάλιση στο ΙΚΑ ή άλλο Φορέα κύριας ασφάλισης, εφόσον αναγνωρίσθηκε και εξαγοράσθηκε.

Οι υπηρεσίες α' και β' ανωτέρω λογίζονται ως "πραγματική υπηρεσία" και αναγνωρίζονται όλες αδιαφόρως χρονικής διάρκειας ως συντάξιμες είτε ως αυτοδίκαια διανυθείσες στην ασφάλιση, είτε κατόπιν αναγνώρισης και εξαγοράς.

Τουναντίον, οι προϋπηρεσίες του στοιχ. γ' δεν ανήκουν στην κατηγορία "πραγματική υπηρεσία", λογίζονται όμως, ως συντάξιμες κατόπιν αναγνώρισης και εξαγοράς. Προς τούτο απαιτείται αίτηση που υποβάλλεται με τα απαραίτητα δικαιολογητικά μέσα σε έξι (6) μήνες από της εγγραφής στο Ταμείο. Δυνατότητα αναγνώρισης παρέχεται για πέντε (5) χρόνια προϋπηρεσίας στα οποία μπορεί να περιλαμβάνεται και η στρατιωτική θητεία μέχρι δύο (2) χρόνια⁽¹⁴⁾.

Η εξαγορά οποιασδήποτε υπηρεσίας από τις ανωτέρω αναγνωρίζεται, υπολογίζεται με ποσοστό ίσο του εκάστοτε ισχύοντος του ασφαλισμένου και της Τράπεζας με βάση τις αποδοχές που λάμβανε το μέλος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, επί 14,5 δια 12, ώστε να προκύψει, ο μηνιαίος μισθός προσαυξημένος με τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας.

4.- Δικαίωμα σε παροχή (σύνταξη).

Στην παρούσα περίπτ. 4 αναλύονται οι προϋποθέσεις θεμελίωσης δικαιώματος σε σύνταξη λόγω **γήρατος** και **αναπηρίας**.

α. Σύνταξη λόγω **γήρατος** απονέμεται εάν ο ασφαλισμένος συμπληρώσει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

Πρώτη: Πραγματοποιήσει 15ετή πλήρη πραγματική Σ.Υ. στην τράπεζα, άνδρας-γυναίκα, που είναι άμα ασφαλισμένος (μέλος) στο Ταμείο ωσαύτως από 15ετίας και συμπληρώσει το όριο ηλικίας, όπως καθορίζεται από τον εκάστοτε οργανισμό της Τράπεζας.

Δεύτερη: Πραγματοποιήσει Σ.Υ.: 30 ετών ο άνδρας ή 25ετών η γυναίκα από την οποία αντίστοιχα 25 και 20 έτη πραγματικής υπηρεσίας, αδιαφόρως ορίου ηλικίας.

Τρίτη: Πραγματοποιήσει Σ.Υ: 25 ετών ο άνδρας ή 20 ετών η γυναίκα από την οποία αντίστοιχα 20 και 15 πραγματικής υπηρεσίας και συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας ο άνδρας ή το 45ο τοιούτο η γυναίκα.

Τέταρτη, για άνδρες μόνο. Ο άνδρας αν πραγματοποιήσει 20ετή Σ.Υ., από την οποία 15ετή πραγματική υπηρεσία και συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας.

Τέταρτη για γυναίκες μόνο. Γυναίκα που έχει παιδί άγαμο που δεν συμπλήρωσε το 21ο έτος της ηλικίας του, πραγματοποιήσει 15ετή Σ.Υ. από πραγματική τοιαύτη, αδιαφόρως ορίου ηλικίας.

Ειδικά για τον Γεν. Διευθυντή, Αναπληρωτή Γεν. Δ/ντή και Βοηθούς Γεν. Δ/ντές, το δικαίωμα σε σύνταξη λόγω γήρατος θεμελιώνεται αδιαφόρως ορίου ηλικίας εφόσον έχουν πραγματική υπηρεσία στην Τράπεζα:

25 ετών και 4 έτη στις θέσεις αυτές.

15 ετών και 8 έτη στις θέσεις αυτές.

10 ετών και ισόχρονη θητεία στις θέσεις αυτές.

Εξαιρετική συνταξιοδοτική μέριμνα επιφυλάσσει το Καταστατικό (άρθρ. 18 παρ. 3 στοιχ. γ') για τους αποχωρήσαντες από την Τράπεζα μετά 15 έτη υπηρεσία. Ειδικότερα ορίζεται ότι αν ο ασφαλισμένος στο Ταμείο αποχωρήσει από την υπηρεσία μετά την πραγματοποίηση 15ετούς πραγματικής υπηρεσίας, άρα και ισόχρονης ασφάλισης στο Ταμείο δεν έλαβε όμως την παροχή (σύνταξη) και δεν ανέλαβε τις εισφορές του, αν στη συνέχεια καταστεί μερικώς ή ολικώς ανάπηρος για εργασία, δικαιούται την παροχή (σύνταξη), διότι θεωρείται ότι έχει πληρωθεί ο όρος της "πρώτης" εκ των ανωτέρω προϋπόθεσης.

β. Σύνταξη λόγω αναπηρίας. Από την αιτία αυτή ο ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξης αν απολυθεί από την υπηρεσία:

Λόγω σωματικής ή πνευματικής ολικής ή μερικής ανικανότητας και

έτυχε για την αναπηρία αυτή σύνταξης από το ΙΚΑ ή προκειμένου για δικηγόρους, από το Ταμείο Νομικών.

Εάν, παρ'ότι ανάπηρος ο ασφαλισμένος, δεν δικαιούται σύνταξης από τους ως άνω Φορείς κύριας ασφάλισης για οποιοδήποτε λόγο, δικαιούνται ενός εφάπαξ βοηθήματος ίσο με το 5πλάσιο του μηνιαίου μισθού του, το οποίο δεν υπερβαίνει το 5πλάσιο του βασικού μισθού πλέον την τελευταία προσαύξηση του λογιστή Α'.

Η ύπαρξη της αναπηρίας, ο βαθμός αυτής και η διάρκεια της ανικανότητας προς εργασία, για όσους ασφαρίζονται για κύρια σύνταξη στο ΙΚΑ, βεβαιώνεται από τις κατά τόπους Α/θμίες Υγειονομικές Επιτροπές του Ιδρύματος κατά των γνωματεύσεων (αποφάσεων) των οποίων ο ασφαλισμένος μπορεί να ασκήσει κάθε προβλεπόμενο ένδικο μέσο. Τουναντίον, για τους υπαλλήλους που δεν υπάγονται στο ΙΚΑ επί της αναπηρίας αποφαινόμενες Υγειονομικές Επιτροπές (Α/θμια, Β/θμια) συνιστώμενες από το Ταμείο, στις οποίες μπορεί να μετέχει και εκπρόσωπος ιατρός του ενδιαφερόμενου.

Σε κάθε περίπτωση ανά διετία το Ταμείο μπορεί να ζητά νέα ιατρική εξέταση από τις πιο πάνω επιτροπές. Άρνηση του ενδιαφερόμενου να υποβληθεί σε νέα εξέταση, στερεί αυτό του δικαιώματος περαιτέρω συνταξιοδότησης.

Το σε σύνταξη αναπηρίας δικαίωμα χάνεται εάν ο ασφαλισμένος προκάλεσε την αναπηρία στον εαυτό του με σκοπό τη συνταξιοδότησή του, εφόσον, για τον ίδιο λόγο, δεν του απονεμήθηκε σύνταξη από το ΙΚΑ.

5.-Τρόπος υπολογισμού της παροχής (σύνταξης).

Όπως για κάθε Ταμείο ισχύει, έτσι και στο προκείμενο, τη βάση για τον υπολογισμό της σύνταξης αποτελούν:

Ο Συντάξιμος Μισθός (Σ.Μ.).

Τα ποσοστά παροχής (σύνταξης) επ'αυτού.

α. Συντάξιμος μισθός. Για την απονομή τη σύνταξη λόγω γήρατος ή αναπηρίας ως συντάξιμος μισθός νοείται:

Ο βασικός μισθός, προσαυξημένος με τις χορηγούμενες προσαυξήσεις.

Το επίδομα πολυετίας.

Τα οικογενειακά επιδόματα.

Το επιστημονικό επίδομα.

Το επίδομα βαθμού και το ειδικό επίδομα.

Το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας.

Τα αντίστοιχα ποσά στο σύνολό τους ενδεχομένως μας δίνουν Σ.Μ. μικρότερο εκείνου επί του οποίου υπολογίσθηκαν οι εισφορές (βλ. περίπτ. 2 ανωτ.). Τούτο όμως δεν συνιστά, όπως προαναφέρθηκε, αντινομία (βλ. Κεφ. ΙΙΙ, υποσ. 22).

β. Ποσοστά σύνταξης. Τα ποσοστά της σύνταξης υπολογίζονται στο συντάξιμο μισθό που αντιστοιχεί στο βαθμό που κατείχε ο υπό συνταξιοδότηση τον τελευταίο της υπηρεσίας του, κατά δύο τρόπους:

Πρώτος. Για τους ασφαλισμένους οι οποίοι δεν κάνουν χρήση των ευεργετικών διατάξεων του Καταστατικού για συνταξιοδότηση, και εξέρχονται από την υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων για τη λήψη **πλήρους** σύνταξης από το ΙΚΑ, το ποσοστό της σύνταξης ανέρχεται σε 1% για κάθε χρόνο Σ.Υ., ανεξάρτητα από το ποσό της σύνταξης του ΙΚΑ.

Δεύτερος. Γι'αυτούς που θα συνταξιοδοτηθούν από το Ταμείο, πριν θεμελιώσουν δικαίωμα σε σύνταξη από το ΙΚΑ, τα

ποσοστά υπολογισμού της σύνταξης ορίζονται:

Σε 2,50% για καθένα από τα πρώτα 15 έτη, ήτοι 37,5%

Σε 3,30% για καθένα από το 16ο μέχρι το 30ό έτος, ήτοι 49,5%

Σε 4% για καθένα από το 31ο μέχρι το 35ο έτος, ήτοι 20,0%

Σύνολο για 35ετή Σ.Υ. 107,0%

=====

Τα ως άνω ποσοστά ισχύουν αφενός για τα διανυθέντα στην Τράπεζα έτη υπηρεσίας και αφετέρου για τα χρόνια προϋπηρεσίας εκτός Τράπεζας που έχουν αναγνωρισθεί και εξαγορασθεί και τα οποία διανύθηκαν στην ασφάλιση του ΙΚΑ ή του Τ. Νομικών ή σε άλλο ασφαλιστικό Οργανισμό, υπό την προϋπόθεση ότι η ασφάλιση στον άλλο ασφαλιστικό Οργανισμό μεταφέρεται και αναγνωρίζεται από το ΙΚΑ σε περίπτωση συνταξιοδότησης. Προδήλως η σχετική διάταξη απαιτεί μεταφορά κατά τους κανόνες της διαδοχικής ασφάλισης. Εάν δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης από το ΙΚΑ της προϋπηρεσίας που διανύθηκε στην ασφάλιση άλλου Φορέα πλην ΙΚΑ και Τ. Νομικών, τότε το ποσοστό της σύνταξης για την εν λόγω προϋπηρεσία ορίζεται σε 1% για κάθε χρόνο που εξαγοράσθηκε, οπότε τα χρόνια πραγματικής υπηρεσίας στην Τράπεζα υπολογίζονται με βάση την ανωτέρω κλίμακα στη συνέχεια, όμως, των εξαγορασμένων χρόνων.

Η σύνταξη που αναλογεί, εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση άμεσης συνταξιοδότησης από το ΙΚΑ, καταβάλλεται ολόκληρη από το Ταμείο.

γ. Διαφορά παροχών, λόγω συνταξιοδότησης από κύριο Φορέα. Η περίπτωση αυτή αφορά στους ασφαλισμένους της "δεύτερης", από τις ανωτέρω, κατηγορίες, αυτούς -αυτές που θα δικαιωθούν σύνταξης από το Ταμείο πριν θεμελιώσουν ανάλογο δικαίωμα από το ΙΚΑ ή το Τ. Νομικών. Τους συνταξιούχους αυτούς τους υποχρεώνει το Ταμείο, όταν συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις για απόληψη σύνταξης από το ΙΚΑ, να προβούν αμέσως στις απαραίτητες ενέργειες για την απονομή της, ενημερώνοντας σχετικώς το Ταμείο (Καταστατικό άρθρ. 29 παρ.9).

Δεν ορίζεται όμως από το Καταστατικό για πιο δικαίωμα σε παροχή πρέπει να προστρέξει άμεσα ο ενδιαφερόμενος, δοθέντος ότι το ΙΚΑ χορηγεί και πλήρη και μειωμένη σύνταξη και κάθε μία με διαφορετικά όρια ηλικίας και με διαφορετικές Η.Ε. στην ασφάλιση (βλ. Κεφ. ΙΙΙ, παράγρ. Α/1-3).

Εν πάση περιπτώσει, μετά την απονομή της σύνταξης από το ΙΚΑ, ο συνταξιούχος υποχρεούται να προσκομίσει βεβαίωση του Ιδρύματος για το ύψος της σύνταξης που του απονεμήθηκε από αυτό.

Παράληψη ανάλογης ενημέρωσης προκαλεί ποινές όπως η διακοπή της συνταξιοδότησης και ο επανυπολογισμός της σύνταξης με ποσοστό 1%.

Ειδικά για τους δικηγόρους η σύνταξη που προκύπτει καταβάλλεται ολόκληρη μέχρι να δημιουργηθεί υφ'ενός εκάστου η προϋπόθεση για την απόληψη της ανωτάτης δυνατής σύνταξης από το Τ. Νομικών και δεν έχουν συμπληρώσει το 70ό έτος της ηλικίας τους.

Παράδειγμα, με δύο εκδοχές. Έστω ο υπάλληλος της Τράπεζας αποχωρεί για σύνταξη με 35ετή Σ.Υ., όλη πραγματική στη Τράπεζα και ισόχρονη ασφάλιση στο ΙΚΑ. Ο μισθός του ανήρχετο τον τελευταίο μήνα εργασίας σε 3.000 Ευρώ, από τον οποίο 2.500 Ευρώ αναλογούν στο Σ.Μ. Στο ΙΚΑ, για κύρια σύνταξη κατέβαλλε εισφορές, για το έτος 2003 επί μισθού 1960,25 Ευρώ, ήτοι στο ανώτατο ποσό της ανωτάτης (28ης) ασφαλιστικής κλάσεως, στην οποία ανήκε καθ' όλη την τελευταία 5ετία.

Εάν ο εν λόγω υπάλληλος τύχει συντάξεως ταυτόχρονα από το ΙΚΑ και το Ταμείο τα ποσά αυτής θα είναι:

Ταμείο $2.500 \times 107\% = 2.675$ – ΙΚΑ 1.338,93 = 1.336,07

Τουναντίον, αν δεν συμπέσει η ταυτόχρονη συνταξιοδότηση γιατί, φερ'ειπείν, δεν συμπλήρωσε το 58ο έτος της ηλικίας που απαιτείται στο ΙΚΑ, η σύνταξή του από το Ταμείο θα ανέλθει σε 2.675 Ευρώ (2500X107%), η οποία θα καταβάλλεται μέχρι να συμπληρωθεί το ως άνω όριο, οπότε θα μειωθεί κατά το ποσό της σύνταξης το ΙΚΑ.

Μεταξύ των δύο εκδοχών καταδεικνύεται ουσιαστική διαφορά στο ποσό της σύνταξης, η οποία, εξ αντικειμένου ωθεί τον κάθε ενδιαφερόμενο σε πρόωρη συνταξιοδότηση από το Ταμείο, πριν δηλαδή γεννηθεί αξίωση επί της σύνταξης του ΙΚΑ.

6.- Σύνταξη λόγω θανάτου.

Σε περίπτωση θανάτου μέλους⁽¹⁵⁾ του Ταμείου, θεμελιώνεται δικαίωμα σε σύνταξη στα πιο κάτω μέλη της οικογένειάς του, εφόσον έχει δημιουργηθεί αντίστοιχο δικαίωμα απόληψης σύνταξης από το ΙΚΑ, από ασφαλιζόμενους για κύρια σύνταξη στο Ίδρυμα. Οι ασφαλιζόμενοι στο Τ. Νομικών, πρέπει να συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις του Ταμείου τούτου ή του ΙΚΑ, έστω και αν δεν ασφαρίζονται σε αυτό.

α. Μέλη οικογένειας (δικαιοδόχοι). Τα μέλη της οικογένειας του θανόντος-θανούσας ασφαλισμένου ή συνταξιούχου τα δικαιούμενα σύνταξης από το Ταμείο προσδιορίζονται επακριβώς στο άρθρ. 19 του Καταστατικού. Όμως αν κάποιος από αυτά καταδικασθεί τελεσίδικα για πράξη της οποίας συνέπεια ήταν ο θάνατος του προσώπου από το οποίο αντλεί το σε σύνταξη δικαίωμα, τούτο χάνει το προς σύνταξη δικαίωμα (άρθρ. 31 παρ.2).

αα. Ο επιζών σύζυγος (χήρα - χήρος). Ωστόσο ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούνται τη σύνταξη εάν ο θάνατος του ετέρου συζύγου επήλθε πριν την παρέλευση:

Ένα έτος από το θάνατο ασφαλισμένου ή συνταξιούχου που είχε νυμφευθεί πριν από την έξοδό του από την υπηρεσία.

Τρία έτη από το θάνατο συνταξιούχου που είχε νυμφευθεί μετά την έξοδό του από την υπηρεσία.

Οι χρονικοί αυτοί περιορισμοί δεν ισχύουν σε περίπτωση που ο θάνατος της συζύγου (ασφαλισμένου ή συνταξιούχου) προήλθε από βίαιο συμβάν ή από το γάμο γεννήθηκε παιδί ή, τέλος, αν η χήρα βρίσκεται σε κατάσταση εγκυμοσύνης και αποκτήσει παιδί.

ββ. Τα τέκνα. Νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, αναγνω-ρισμένα ή υιοθετημένα. Τα τελευταία καθίστανται δικαιοδόχα εφόσον η υιοθεσία έλαβε χώρα πέντε (5) τουλάχιστον έτη πριν από το θάνατο και το υιοθετημένο, κατά την ημέρα της υιοθεσίας δεν είχε υπερβεί το 18ο έτος της ηλικίας.

Πάντα τα τέκνα αυτά δικαιούνται της σύνταξης εάν είναι άγαμα, δεν εργάζονται και δεν συμπλήρωσαν το 21ο έτος της ηλικίας τους. Το όριο της ηλικίας παρατείνεται μέχρι να συμπληρώσουν το 25ο έτος της ηλικίας σε περίπτωση που σπουδάζουν σε αναγνωρισμένες από το Κράτος σχολές της ημεδαπής ή της αλλοδαπής και είναι άγαμα.

Τα ως άνω όρια ηλικίας δεν ισχύουν για παιδιά οριστικώς ανίκανα για οποιαδήποτε εργασία, εφόσον στερούνται επαρκών πόρων ή αξιόλογης περιουσίας για τη συντήρησή τους και συνταξιοδοτούνται για την αναπηρία τους αυτή, από το Φορέα κύριας σύνταξης του θανόντος γονέα.

Τέλος, από τις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες επανακτάται το δικαίωμα σε σύνταξη λόγω θανάτου του γονέα μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας τους, εφόσον:

Στερούνται επαρκών πόρων.

Δεν εργάζονται.

Δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιαδήποτε άλλη πηγή.

γγ. Γονείς. Εάν κατά την ημέρα του θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου δεν υφίσταται δικαιοδόχο πρόσωπο εκ των αναφερομένων ανωτέρω στα υπό στοιχεία αα' και ββ' στο δικαίωμα σε σύνταξη υπεισέρχονται ο ανίκανος και άπορος πατέρας ή μητέρα του αποβιώσαντος, εφόσον η συντήρησή τους βάρυνε κυρίως αυτόν.

Με τις ως άνω προϋποθέσεις στο δικαίωμα υπεισέρχονται και οι **θετοί** γονείς, με τον όρο ότι η υιοθεσία εγένετο τρία (3) έτη πριν από το θάνατο⁽¹⁶⁾.

δδ. Αδελφοί - Αδελφές. Τέλος αν ο θανών-θανούσα δεν άφησε δική του οικογένεια (υπό στοιχ. αα' και ββ) και γονείς (υποστ. γγ), στο δικαίωμα υπεισέρχονται οι αδελφοί και αδελφές, εφόσον κατά την ημέρα του θανάτου, ο θανών βαρυνόταν κυρίως με τη συντήρησή τους, στερούνται πόρων, δεν εργάζονται ή δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιαδήποτε άλλη πηγή:

Οι αδελφοί-αδελφές, από νόμιμο γάμο, εφόσον δεν συμπλήρωσαν το 18ο έτος ηλικίας ή, το 25ο τοιούτο αν σπουδάζουν. Τα όρια αυτά δεν ισχύουν για τα αποδεδειγμένα ανίκανα για κάθε εργασία.

Οι άγαμες ή διαζευγμένες αδελφές, από νόμιμο γάμο, μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας του.

β. Ποσοστά σύνταξης δικαιωδύων. Η σύνταξη κάθε δικαιωδύου υπολογίζεται σε ποσοστό επί του ποσού της σύνταξης που απονεμήθηκε στον αποθανόντα συνταξιούχο ή στο ποσό της σύνταξης που θα εδικαιούτο να λάβει ο αποθανών ασφαλισμένος. Τα ποσοστά αυτά ανέρχονται:

Στη **χήρα** σε 60%. Αν με τη χήρα συνδικαιούχα σύνταξης είναι και τέκνα, 20% για καθένα από αυτά και μέχρι να συμπληρωθεί το 100% της σύνταξης του θανόντος.

Στο **χήρο** σε 20%⁽¹⁷⁾. Αν όμως ο χήρος είναι ανάπηρος και άπορος και η συντήρησή του εβάρυνε κυρίως τη θανούσα

το ποσοστό ανέρχεται σε 60%.

Σε περίπτωση που με το χήρο συντρέχει και δικαίωμα συνδικαιούχων τέκνων, έκαστον τούτων δικαιούται 20% μέχρι να συμπληρωθεί το 60% της σύνταξης της θανούσας, πέραν του οποίου, στην παρούσα περίπτωση, δεν καταβάλλεται σύνταξη.

Τα ορφανά και από τους δύο γονείς **τέκνα** που δικαιούνται όμως σύνταξη από τον ένα γονέα σε 20% για καθένα και μέχρι 100%. Πάντως αδιαφόρως αριθμού τέκνων το ύψος της σύνταξης δεν μπορεί να υπολείπεται του 60% της σύνταξης του θανόντος - θανούσας.

Στην περίπτωση που τα παιδιά είναι δικαιούχα και από τους δύο γονείς, λαμβάνουν τα ως άνω ποσοστά από τη μεγαλύτερη σύνταξη και από σύνταξη του άλλου γονέα το 20% του 60% αυτής. Στην περίπτωση αυτή, επί πλειόνων του ενός τέκνων, το σύνολο των μερίδων δεν μπορεί να υπερβεί στο σύνολο του 60% της σύνταξης του δεύτερου γονέα.

Ο άπορος και άπορος πατέρας ή μητέρα (φυσικοί ή θετοί), ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, δικαιούνται το 20% ανεξάρτητα από τον αριθμό τους, εάν η σύνταξή τους συντρέχει μετά χήρας, χήρου και παιδιών⁽¹⁸⁾ και το 30% έκαστος αν δεν συντρέχει το δικαίωμά τους ομού με χήρα, χήρο, παιδιά.

Αν ο θανών δεν κατέλειπε εν ζωή δική του οικογένεια (επιζώντα σύζυγο, παιδιά) ή γονείς, τότε στο δικαίωμα υπεισέρχονται οι από νόμιμο γάμο αμφιθαλείς ή ετεροθαλείς ανίκανοι και άποροι αδελφοί ή αδελφές με ποσοστό 20% καθένας και μέχρι το πολύ 60%.

Εξυπακούεται ότι σε καμιά περίπτωση το άθροισμα του ποσού της σύνταξης κατά τη σειρά που εξετέθη ανωτέρω δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό της σύνταξης του θανόντος - θανούσας. Αν από τη συρροή εμφανισθεί υπέρβαση, επέρχεται ανάλογη μείωση της μερίδας ενός εκάστου δικαιούχου.

Υποσημειώσεις Κεφ. Χ.-

Με το ν.3075/2002, άρθρ. 9 παρέχεται δυνατότητα ασφάλισης στο ΙΚΑ παράλληλα με το Τ. Νομικών των δικηγόρων ορισμένων Φορέων του Δημοσίου Τομέα στους οποίους ενδέχεται να ανήκει και η Εμπορική Τράπεζα.

Το "υποχρεωτικό" και "αυτοδίκαιο" της ασφάλισης δεν προσήκουν σε Φορείς κοινωνικής ασφάλισης που λειτουργούν ως ΝΠΙΔ, πολύ περισσότερο, όταν αμφισβητείται και αυτή καθ'εαυτήν η νομική προσωπικότητά τους.

Με τη διαδικασία αυτή υπήχθησαν στο Ταμείο αυτό οι υπάλληλοι της Τράπεζας Πειραιώς, οι οποίοι προηγουμένως ασφαλιζόνταν στο ΤΑΠΙΛΤ-ΑΤ (βλ. Εφ.Αθ. 6623/97 ΔΕΝ 1998 σ.180 και 1590/99 ΕΕΔ 2000 σ.1061).

Απουσία από την εργασία, κατά τις αντίστοιχες περιόδους **μετ'αποδοχών** δεν έχουν ανάγκη αναγνώρισης, γιατί λογίζονται ότι διανύθηκαν στην υποχρεωτική ασφάλιση.

Η γονική άδεια αναγνωρίζεται και με το ν.2084/92 άρθρ. 40 και 47 παρ. 12 (βλ. Κεφ. ΙΙ. παράγρ. Β/3/β).

Σε ανάλογες περιπτώσεις υφίσταται υποχρέωση ασφάλισης και στο ΙΚΑ (Χατζηδημητρίου - Γ. Ψηλού: Ασφαλιστική νομοθεσία, εκδ. ΔΕΝ 1991 σ. 269) και στο ΕΤΕΑΜ. Εάν η εργασία λαμβάνει χώρα σε Κράτη-μέλη της ΕΕ ή σε Κράτη με τα οποία η χώρα μας κύρωσε ΔΔΣ-ΚΑ, ο αντίστοιχος χρόνος ασφάλισης σε αυτά προσμετρείται στο ΙΚΑ.

Η "πλήρης απασχόληση" της περίπτ. α' είναι ερμηνευτέα διασταλτικά μετά τους ν.1892/90 άρθρ. 38 (ΔΕΝ 1990 σ. 876), 2639/98 άρθρ. 2 (ΔΕΝ 1998 σ. 1174) και ν.2874/2000 άρθρ. 7 (ΔΕΝ 2001 σ.122), με τους οποίους νομιμοποιήθηκε η μερική απασχόληση η οποία εξισώθηκε, ασφαλιστικά, με την πλήρη τοιαύτη.

Οι περιπτώσεις δ' και στ' αναγνωρίζονται και με το ν.2084/92 άρθρ. 40 και 47 παρ. 12, αλλά αξιοποιούνται υπό προϋποθέσεις (βλ. Κεφ. ΙΙ. παράγρ. Β/3/α).

Βλ. υποσ. 3 του παρόντος Κεφ.

Το ποσοστό 33% αντιστοιχούσε στο κατώτατο ποσοστό που απαιτούσε και η νομοθεσία του ΙΚΑ για ανάλογη σύνταξη. Ήδη, στο ΙΚΑ, το ποσοστό αυτό ορίσθηκε σε 50% (ν.1902/90 άρθρ. 27). Στο αυτό αυξημένο ποσοστό καθορίσθηκε ως ελάχιστο όριο αναπηρίας και η συνταξιοδότηση από τα ειδικά Ταμεία (ν.2084/92 άρθρ. 49).

Για την ηλικία των τέκνων ο ν.2556/97 άρθρ. 20 παρ.1 έθεσε περιορισμούς, (βλ. τη διάταξη στο Κεφ. V, παράγρ. Γ/2/β). Το παρόν Ταμείο έκρινε ότι η διάταξη δεν το αφορά.

Οι αυστηρότερες προϋποθέσεις που τάσσει το Καταστατικό για το χήρο. βρίσκονται εκτός της συνταγματικής τάξης. Νομολογιακά έχει κριθεί ότι όπου στην Κ.Α. υφίστανται τέτοιες άνισες και αντίθετες προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών θεσμοθετημένες ρυθμίσεις, αυτές είναι ανίσχυρες (βλ. Κεφ. V. παράγρ. Α).

Βλ. υποσ. στο παρόν κεφάλαιο.

Ο περιορισμός αναγνώρισης της στρατιωτικής υπηρεσίας μόνο για τη "θητεία" και μόνο για δύο χρόνια, έρχεται σε αντίθεση με τις ρυθμίσεις του ν.1358/83 (ΔΕΝ 1983 σ.498). Βλ. και Κεφ. ΙΙ., παράγρ. Β/3/α).

Κατά την παρ. 4 του άρθρ. 2 του Καταστατικού, μέλη του Ταμείου είναι και οι συνταξιούχοι αυτού, όχι όμως και τα δικαιούχα συντάξεως μέλη της οικογενείας τους.

Τυπική αντινομία συνιστά η απαίτηση του Καταστατικού να έχουν παρέλθει τρία (3) χρόνια για την υιοθεσία του πατέρα και πέντε (5) για την υιοθεσία του τέκνου.

Με όσα αναπτύσσονται στο Κεφ. V. παράγρ. Α, είναι σφόδρα αμφίβολη η νομιμότητα της ρύθμισης του 20% ως αντιστρατευόμενη της περί ισότητας διατάξεις του Συντάγματος.

Εάν αποδίδουμε ορθώς τα οριζόμενα στο άρθρ. 19 παρ. 5 του Καταστατικού (βλ. ανωτ. στοιχ. α/γγ), ότι το δικαίωμα των γονέων σε σύνταξη αποκτάται αν δεν υπάρχουν χήρα-χήρος και παιδιά, απορίας άξιο είναι πώς στο άρθρ. 30 παρ. 4 του αυτού Καταστατικού ορίζονται ποσοστά σύνταξης στους γονείς δύο ειδών ανάλογα αν ή όχι το δικαίωμά τους συντρέχει μετ'άλλων μελών.

..